

Heinrich Heine - Dönüş

Şarkılar Kitabı, Çevirmen: Behçet Necatigil, Yapı Kredi Yayınları, s.69

Ben yalnız gitmem, sevgilim,
Sen de gel benimle;
Soğuk, üzgün, yaslı evde sevimli,
Harap, korkulu oda-
Çökmüştür annem kapı önüne,
Oğlunu bekler, gözleri yolda.

Uzaklaş yanımdan, kederli adam,
Seni kim çağırdı?
Soluğun ateş gibi, ellerin buz
Gözlerin alevli, yanakların solgun;
Ben gül kokularında, gün ışığında
Gülmek, eğlenmek isterim.

Güller koku saçar, güneş ılık;
Bu senin elinde, tatlı sevgilim!
Geniş, beyaz dalgalı örtüne sarıl,
Gezinsin parmakların çalgının tellerinde,
Söyle bir düğün şarkısı, gece rüzgârı
Katılsın ıslıkla ezgiye.

Araştırma Sorusu: Şiirin iki farklı sesi (kadın ve “kederli adam”) duygusal atmosferi nasıl dönüştürür? Bu diyalog, insanın ölüm karşısındaki içsel çatışmasını nasıl görünür kılar?